

i

OM VERKET

«Your Gaze Make Me» Installasjon av arkivfoto og objekter (2021)

HVOR OG NÅR: Vises på utstillingen «Your Gaze Makes Me» mellom 19. november og 18. desember, Trøndelag Senter for Samtidskunst, Fjordgata 11, Trondheim.

KUNSTNER: Wendimagegn Belete (f. 1986).

TIDLIGERE VERKER: Wendimagegn Belete er utdannet ved Kunstakademiet i Tromsø og ved Alle School of Fine Art and Design ved Addis Ababa University, Etiopia. Han arbeider med en rekke materialer, som arkivfoto, video, tekst, funne materialer og maleri. Belete jobber og bor både i Norge og Etiopia, og verkene hans tematiserer ofte hans etiopiske arv. Sentralt står utforskningen av historie, minnets betydning og kolonialistiske problemstillinger.

«Men her, i sin nye kontekst, er de ikke lenger fargeløse og grå.»

FOTO: Pinchuk Art Center / Future Generation Art Prize 2021

KUNSTEN Å SE

Gamle fotografier fra kolonitiden får nytt liv av disse objektene

Denne monumentale installasjonen består av fotografier og objekter. Fotografiene er samlet fra diverse etnografiske arkiver, og objektene som er plassert over dem, beskrives som «skulpturelle gjenstander, smykker, masker, talismaner og seremonielle objekter».

Rent fysisk etablerer denne sammenstillingen av foto og objekter en kontrast i dimensjoner. Fotografiene er fremkalt i nyanser av sort, grått og brunt. Ingen er fargefotografier. Gjenstandene er det imidlertid helt umulig å beskrive som like, verken i farge eller form. Avlange, runde, abstrakte, figurative, helsvarte eller fargesprakende er objektene alt annet enn uniforme. Materialbruken kan betegnes som relatert til naturen, men den er tilsvarende allsidig: tre, dyreskinn, metall, horn, fjær og perler.

Og det finnes en annen kontrast her:

Objektene er skapt av en mengde forskjellige individer, fra forskjellige folkegrupper og til vidt forskjellige formål. Likevel lar de seg alle kategorisere som såkalt etnografiske fotografier. Historien til denne typen fotografier er sammensatt, men å bruke fotografi for å gå inn fra et sted i verden og en kultur til et helt annet sted i verden og helt andre kulturer, for liksom å «fange essensen» eller dokumentere menneskene, har vist seg å være problematisk.

Det er i det hele tatt vanskelig å la et enkelt fotografi eller en hastig dokumentasjon av overflate bli representative bilder av en kultur man selv ikke er en del av, og som man kanskje ikke har hatt nok tid til å sette seg inn i. De beste portrettene i kunsten har alltid hatt en innsikt og forståelse for den eller dem de skal portrettere. Fotografiene som her har fungert som forelegg for vegginstallasjonen, oppgis å

TEKST:
Gustav
Borgersen,
kunsthistoriker
og kritiker

være tatt mellom 1935 og 1941, en periode da Italia okkuperte kunstnerens hjemland Etiopia, og de er i all hovedsak tatt av europeere. Det er ytterst tvilsomt hvorvidt disse har satt seg inn i mangfoldet i kulturen og de enkelte individene de her har avbildet.

Men her, i sin nye kontekst, er de ikke lenger fargeløse og grå. Sammenstillingen av objektene får frem dybde, får de avfotograferte til å bykse frem fra sitt eget motiv og sin egen fortid. Plutselig er de i rommet, levendegjort av de forskjellige og ledsagende objektene. De står sterkt samlet og forbundet, men settes dessuten i sammenheng med et rikt kulturmangfold. Langt borte fra etnografiske forenklinger og forflatende stereotypier.

ukeadressa@adresseavisen.no